

Úvodní stránka>Rodinné věci a dědictví>Vyživovací povinnost

Upozorňujeme, že výchozí [fr](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Swipe to change

francouzština**Vyživovací povinnost**

Belgie

1 Co znamenají pojmy „výživné“ a „vyživovací povinnost“ v praxi? Které osoby musí platit výživné jiné osobě?

„Vyživovací povinnost“ lze definovat jako povinnost, kterou zákon ukládá určité osobě a podle níž má tato osoba poskytovat jiné osobě, která potřebuje pomoc a která je s první osobou příbuzná konkrétní rodinnou vazbou, pomoc nezbytnou k životu. „Výživné“ zahrnuje nejen potraviny, ale vše, co je nezbytné pro život, včetně obživy, oděvů, bydlení a zdravotní péče.

Vyživovací povinnost je založena na příbuzenské vazbě nebo na spřízněnosti vzniklé manželstvím, popřípadě na alternativní vazbě, jestliže je tato vazba přerušena. Existuje mezi některými pokrevními příbuznými a příbuznými spřízněnými manželstvím, mezi manželi a mezi osobami, které zákonně žijí v jedné domácnosti. Vychází z povinnosti „solidarity“, jejíž síla se může v některých případech lišit.

Rodiče vůči svým dětem

V takových případech existují dva druhy povinnosti:

Obecnější vyživovací povinnost, podle níž musejí otec a matka podle svých možností přijmout odpovědnost za bydlení, obživu, dohled nad zdravotním stavem, vzdělávání a odbornou přípravu a rozvoj svých dětí. Jestliže se dítě dosud vzdělává nebo absolvuje odbornou přípravu, povinnost trvá i poté, co dosáhlo zletilosti. Tato povinnost existuje bez ohledu na zdroje rodičů a potřeby dítěte. Je obecnější v tom smyslu, že kromě obživy dítěte zahrnuje také jeho vzdělávání, odbornou přípravu aj. (§ 203 občanského zákoníku).

Vyživovací povinnost je založena na rodičovství a souvisí s potřebami dítěte bez ohledu na jeho věk a zdroje rodičů (§ 205, 207 a 208 a čl. 353 odst. 14 občanského zákoníku).

Děti vůči svým rodičům

Vyživovací povinnost rodičů a dětí je vzájemná (§ 205 a 207 a §353 odst. 14 občanského zákoníku). Dítě tudíž má vyživovací povinnost vůči svému otci a matce, jestliže to rodiče potřebují.

Manželé

Vyživovací povinnost mezi manželi je založena na povinnosti pomáhat si a povinnosti přispívat na náklady manželství, stanovených občanským zákoníkem (§ 2013 a 221 občanského zákoníku). Tyto povinnosti, spojené s povinností bydlet v jedné domácnosti, jež je manželům rovněž uložena, jsou vzájemné. Nejsou-li plněny, lze zahájit soudní řízení za účelem exekuce této povinnosti ve formě řízení o výživném nebo srážek ze mzdy (§ 213, 221 a 223 občanského zákoníku) – viz otázka č. 10.

Rozvedený manžel vůči bývalému manželovi

Je třeba rozlišovat různé druhy rozvodu: rozvod v důsledku nenapravitelného rozvratu manželství nebo rozvod na základě vzájemné dohody:

Rozvod v důsledku nenapravitelného rozvratu manželství: jestliže se manželé nedohodli na poskytování výživného (§ 301 odst. občanského zákoníku), může soud v rozsudku o rozvodu nebo v následném rozhodnutí na žádost osoby, která je v nouzi, nařít druhému z manželů placení výživného (§ 301 odst. 2 první pododstavec občanského zákoníku).

Soud může odmítnout žádost o výživné v době po rozvodu, jestliže odpůrce prokáže, že se navrhovatel dopustil svým chováním vážného pochybení, a znemožnil tak další život ve společné domácnosti (§ 301 odst. 2 druhý pododstavec občanského zákoníku).

Částka výživného nesmí v žádném případě přesáhnout jednu třetinu příjmu toho z manželů, který je povinen výživné platit (§ 301 odst. 3 třetí pododstavec občanského zákoníku).

Rozvod na základě vzájemné dohody: manželé nejsou v průběhu řízení nebo po rozvodu povinni dohodnout se na poskytování výživného druhému z nich. Pokud se tak rozhodnou, výše a způsob plateb a výkon dohody o výživném lze určit volně, stejně jako indexování výživného a jakékoli důvody ke změně (§ 1288 odst. 1 čtvrtý pododstavec soudního řádu). Pokud se strany výslovně nedohodly na opaku, může soud na žádost jedné ze stran po vydání rozsudku o rozvodu zvýšit, snížit nebo zrušit dohodnuté výživné (§ 1288 odst. 3 soudního řádu), pokud již částka není vhodná vzhledem k novým okolnostem, které nejsou nikterak závislé na vůli stran. Výživné se neindexuje, ledaže je indexování dohodnuto.

Jiné?

Za jakých okolností?

Vyživovací povinnost existuje mezi příbuznými v přímé linii, a to jak vzestupně, tak sestupně (rodiče/děti, děti/rodiče a také prarodiče/rodiče a naopak – § 205 a 207 občanského zákoníku).

Mezi příbuznými spřízněnými prostřednictvím manželství existují dva možné scénáře:

pozůstalí manželé mají v určitých mezích povinnost vůči dětem svého zesnulého manžela, třebaže nejsou jejich rodiči (§ 203 odst. 3 občanského zákoníku), zeťové a snachy mají povinnost vůči svým tchánům a tchyním a naopak. Tato povinnost zaniká, jestliže se tchán znovu ožení nebo tchyně znovu provdá nebo pokud zemře manžel, prostřednictvím jehož manželství vztah spřízněný vznikl, a děti narozené v tomto manželství (§ 206 a 207 občanského zákoníku). Za určitých okolností je výživné splatné pozůstalému nebo předkům zesulé osoby, a to z majetku zesnulého manžela (§ 205a občanského zákoníku).

Děti, u nichž nebylo určeno otcovství, mohou požadovat výživné za účelem obživy a vzdělávání a odborné přípravy od muže, který měl vztah s jeho matkou během zákonného období početí (§ 336 občanského zákoníku).

Je-li soužití mezi osobami, které spolu zákonně žijí v jedné domácnosti, vážně narušeno, může strana požádat soud o výživné ve formě předběžného opatření, o kterém soud případně rozhodne. Totéž platí, jestliže zákonné soužití skončí, a to na základě předběžného opatření (§ 1479 občanského zákoníku).

2 Do jakého věku může dítě dostávat vyživovací příspěvek? Liší se pravidla pro výživné týkající se nezletilých od pravidel týkajících se dospělých?

Vyživovací povinnost obvykle zaniká, když dítě dosáhne zletilosti a právní způsobilosti. Může však pokračovat, jestliže dítě stále studuje nebo se odborně připravuje (§ 203 a 336 občanského zákoníku).

3 Měl bych se s žádostí o výživné obrátit na příslušný orgán nebo na soud? Jaké jsou hlavní prvky tohoto postupu?

Povinná osoba může uspokojit potřeby oprávněné osoby dobrovolně. V opačném případě, dojde-li ke sporu, neshodě či pozastavení plnění, je nutné zahájit soudní řízení.

Došlo-li k rozvodu z důvodu nenapravitelného rozvratu manželství, lze žádost o výživné po rozvodu podat kdykoli, buď v úvodním návrhu, případně i posléze během rozvodového řízení (§ 1254 odst. 1 pátý pododstavec a § 1254 odst. 2 soudního řádu).

Mimo rámec rozvodového řízení strany projednává nároky na výživné a stanovuje jej smírčí soudce (§ 591 odst. 7 soudního řádu). Výjimkou je řízení, v němž se žádá o výživné bez prohlášení o rodičovství. Viz otázka č. 5.

Od 1. září 2014 spadají všechny nároky z vyživovacích povinností do příslušnosti rodinného soudu (§ 572a odst. 7 soudního řádu), a to včetně řízení o výživném bez prohlášení o rodičovství a s výjimkou vyživovacích povinností souvisejících s příjmem v rámci sociálního začleňování.

4 Je možné podat žádost jménem přibuzného (pokud ano, jakého stupně) nebo jménem dítěte?

Návrh podává oprávněná osoba (viz zejména § 337 občanského zákoníku). Návrh podává k soudu buď navrhovatel osobně, nebo jeho advokát (viz zejména § 1253b, 1254 a 1320 soudního řádu).

Nesvéprávné osoby zastupují zákonní zástupci (otec, matka, opatrovník, orgán péče).

5 Jestliže mám v úmyslu podat žalobu, jak zjistím, který soud je příslušný?

Obecnou příslušnost pro spory o výživném má smírčí soudce (§ 591 odst. 7 soudního řádu), existují však výjimky. U výjimek je nutné návrh podat k soudu, který je místně příslušný dle trvalého bydliště navrhovatele, vyjma případů, kdy se podává návrh na snížení či zrušení výživného (§ 626 soudního řádu).

Pro řízení zahájená dítětem proti muži, který měl vztah s jeho matkou v období počtí stanoveném zákonem (§ 336 občanského zákoníku), je příslušný předseda soudu prvního stupně (§ 336 občanského zákoníku).

Kromě naléhavých případů a předběžných opatření spadají spory o rodičovskou odpovědnost do působnosti soudu pro mládež (§ 387a občanského zákoníku), jehož místní příslušnost je dána podle bydliště rodičů, opatrovníků nebo osob, jimž bylo dítě svěřeno do péče (§ 44 zákona ze dne 8. dubna 1965 o ochraně mládežtivých, péči o nezletilé, kteří spáchali trestný čin, a náhradě škod způsobených tímto trestným činem).

V případě sporu mezi manželi, k němuž dojde před rozvodovým řízením, se návrhy podávají ke smírčímu soudci (§ 594 odst. 19 soudního řádu), který je místně příslušný podle posledního bydliště manželů (§ 628 odst. 2 soudního řádu).

Jakmile je podána žádost o rozvod z důvodu nenapravitelného rozvratu manželství, příslušným je předseda soudu prvního stupně (§ 1280 soudního řádu) až do doby, kdy je manželství zrušeno. Dohody o výživném, již strany dosáhly, však schvaluje soud rozhodující ve věci samé (§ 1256 odst. 1 soudního řádu).

Po pravomocném rozsudku o rozvodu má příslušnost smírčí soudce a soud pro mládež. Předseda soudu prvního stupně je příslušný rozhodovat o předběžných opatřeních v naléhavých věcech (§ 584 soudního řádu).

Od 1. září 2014 spadají všechny nároky týkající se vyživovacích povinností do příslušnosti rodinného soudu (§ 572a odst. 7 soudního řádu), s výjimkou případů vyživovacích povinností souvisejících s příjmem v rámci sociálního začleňování.

Od 1. září 2014 se nároky mezi stranami, které jsou (nebo byly) manželi nebo spolu zákonně žijí (nebo žily) v jedné domácnosti, a nároky související s vyživovacími povinnostmi ve vztahu k dětem obou stran nebo dětem, u nichž byl určen vztah alespoň k jednomu z rodičů, v zásadě podávají k soudu, který již nároky projednával (viz § 629a odst. 1 soudního řádu). V případě nároků týkajících se vyživovacích povinností vůči nezletilým osobám se příslušnost soudu určuje podle místa trvalého bydliště nezletilé osoby (nebo v případě, že tato osoba trvalé bydliště nemá, dle místa jejího obvyklého bydliště). Jestliže strany mají více dětí, je příslušným soudem pro všechny pohledávky soud, k němuž byl podán první návrh (§ 629a odst. 2 soudního řádu). Jestliže se vyživovací povinnosti týkají dalších oprávněných osob, projednává věc soud příslušný podle trvalého bydliště odpůrce nebo místa posledního bydliště manželů nebo posledního společného bydliště (§ 629a odst. 4 soudního řádu).

6 Musím jako žalobce podat žalobu skrze nějakého prostředníka (např. advokáta, ústředního nebo místního orgánu atd.)? Pokud ne, jaké postupy se použijí?

Viz otázka č. 4. V závislosti na zahájeném řízení se návrh podává prostřednictvím předvolání (*citation d'huissier*) nebo žaloby (*requête*). Zastoupení advokátem není povinné.

7 Musím platit poplatky za podání žaloby? Pokud ano, o jakou částku se bude přibližně jednat? Jsou-li mé finanční prostředky nedostačující, může mi být poskytnuta právní pomoc k úhradě nákladů řízení?

Je třeba uhradit soudní poplatky. Není možné určit celkové náklady; ty budou záviset na druhu řízení, které bude zahájeno, nákladech řízení a výdajích na právní zastoupení, jestliže bude strana zastupována advokátem. Pokud jde o právní pomoc, platí obecná právní úprava.

8 Jaký druh výživného soud pravděpodobně přizná? Jak se výše výživného vypočítá? Může být rozhodnutí soudu přezkoumáno, pokud se životní náklady nebo rodinné poměry změní? Pokud ano, jak (např. prostřednictvím systému automatické indexace)?

Forma výživného

Poskytování výživy má formu naturální. V některých případech lze výživné kapitalizovat (§ 301 odst. 8 občanského zákoníku). V mimořádných případech lze výživné platit v hotovosti (§ 210 občanského zákoníku).

Posouzení a indexování výživného

Neexistuje žádná stupnice. Výživné se přiznává pouze úměrně k potřebám navrhovatele a finančním možnostem povinné osoby (§ 208 a 209 občanského zákoníku).

Povinnost otců a matek (§ 203 občanského zákoníku) se určuje úměrně k jejich prostředkům a musí pokrývat bydlení, obživu, zdravotní péči, dohled, vzdělávání a odbornou přípravu a rozvoj dětí (dokud děti nedokončí vzdělávání nebo odbornou přípravu). Výživné má poté formu paušálního měsíčního příspěvku pro rodiče, jemuž bylo dítě svěřeno do péče.

Otec a matka mohou každý sám za sebe požadovat od druhého z nich příspěvek na náklady na bydlení, obživu atd. (§ 203a odst. 2 občanského zákoníku). Částka výživného, kterou má platit muž, který měl vztah s matkou dítěte během období počtí, se určuje podle potřeb dítěte a prostředků, možností a sociální situace povinné osoby (§ 336, 339 a 203a občanského zákoníku).

Zákon výslovně povoluje párum, které procházejí rozvodovým řízením, aby se kdykoli dohodly na výživném, na jeho výši a opatřeních pro přezkum dohodnuté částky (§ 301 odst. 1 občanského zákoníku a § 1256 odst. 1 a § 1288 odst. 4 soudního řádu). Soud, který věc projednává, může odmítnout tyto dohody schválit, pokud jsou zjevně v rozporu se zájmy dítěte (§ 1256 odst. 2 a § 1290 odst. 2 a 5 soudního řádu).

V případě soudního řízení soud, který rozhoduje o konkrétní výši výživného, uplatňuje při výpočtu kritéria a limity. Výživné musí v zásadě pokrývat alespoň „potřeby“ (*l'état de besoin*) příjemce (§ 301 odst. 3 první pododstavec občanského zákoníku).

Výše výživného nesmí v žádném případě přesáhnout jednu třetinu příjmu toho z manželů, který je povinen je platit (§ 301 odst. 3 poslední věta občanského zákoníku). Doba trvání nároku na výživné je omezena dobou trvání manželství. Za výjimečných okolností může soud dobu trvání nároku na výživné prodloužit (§ 301 odst. 4 občanského zákoníku).

V případě rozvodu z důvodu nenapravitelného rozvratu manželství a v případě rodičovských příspěvků na obživu dochází automaticky k indexaci. Referenčním indexem je v zásadě index spotřebitelských cen, zákon však umožňuje, aby soud použil jiný systém úpravy životních nákladů (§ 301 odst. 6 první pododstavec a §203c odst. 1 občanského zákoníku), a strany se mohou od toho systému na základě dohody odchýlit (§ 203c odst. 1 občanského zákoníku).

Zákon umožňuje výživné zvýšit, snížit nebo zrušit, pokud o to jedna ze stran požádá, a to z obecných důvodů, které jsou stanoveny v § 301 odst. 7 prvním pododstavci občanského zákoníku a § 1293 odst. 1 soudního řádu.

9 Jak a komu bude výživné vypláceno?

Výživné se platí oprávněné osobě nebo jejímu zástupci formou měsíčních plateb. V některých případech lze výživné kapitalizovat (viz otázka č. 8).

10 Neplatí-li dotčená osoba (dlužník) výživné dobrovolně, jaké kroky je možné učinit, aby byla k placení přinucena?

Oprávněná osoba, která má vykonatelný titul, může požádat o jeho vykonání. Za určitých podmínek lze se v exekuci uspokojit na movitým či nemovitým majetku povinné osoby, jestliže povinná osoba neplní rozhodnutí o výživném (§ 1494 soudního řádu). Lze dokonce nařídit srážky ze mzdy. Kromě toho mohou oprávněné osoby, které dosud nemají vykonatelný titul, za určitých okolností požádat o zajišťovací předběžné opatření, aby ochránily svá práva na budoucí výživné (§ 1413 soudního řádu).

Byl zaveden zjednodušený mechanismus pro výkon rozhodnutí, konkrétně příkazání pohledávky, pomocí něhož má oprávněná osoba nárok v určitých mezích přímo obdržet příjem povinné osoby nebo jakoukoli jinou částku splatnou třetí stranou. Přiznání pohledávky platí pro zákonné vyživovací povinnosti mezi manželi nebo bývalými manželi (§ 220 odst. 3, §221 a 223 a §301 odst. 11 občanského zákoníku a §1280 soudního řádu), na povinnosti související s obživou, vzděláváním a odbornou přípravou dětí – včetně řízení mezi otcem a matkou podle § 203a občanského zákoníku – a na zákonné vyživovací povinnosti mezi předky a potomky (§ 203b občanského zákoníku).

Trestní zákoník rovněž obsahuje ustanovení o zanedbání povinné péče (§ 391a trestního zákoníku), podle něž lze stíhat osobu, které soud nařídil placení výživného a která je záměrně neplatí po dobu delší než dva měsíce.

11 Popište prosím stručně případná omezení týkající se výkonu rozhodnutí, zejména pravidla ochrany dlužníka a promlčecí a prekluzivní lhůty ve vašem systému výkonu rozhodnutí.

Ustanovení § 2277 občanského zákoníku stanoví, že nedoplatky na výživném se promlčují ve lhůtě pěti let.

Na výživné přiznané soudem se vztahuje desetiletá promlčecí lhůta (§ 2262a občanského zákoníku).

Tato lhůta staví mezi manželi v průběhu manželství (§ 2253) a přerušuje se doručením předvolání k soudu, příkazem k zaplacení nebo k exekuci (§ 2244 a 2248) a předložením právních podání oprávněnou osobou nebo platbou ze strany osoby povinné.

Podle § 7 a 8 zákona o zástavním právu ze dne 16. prosince 1851 lze vést exekuci při plnění závazku povinné osoby vůči veškerému jejímu majetku.

Nicméně podle § 1408 soudního řádu je určitý hmotný osobní majetek, který je nezbytný pro každodenní život povinné osoby a její rodiny, výkon povolání nebo pokračování ve studiu či odborné přípravě povinné osoby či jejich dětí, které s ní žijí ve společné domácnosti, z exekučního řízení vyloučen.

Podle § 1409 odst. 1 soudního řádu je část příjmu ze zaměstnání či jiných činností vyloučena z exekuce (přiznání pohledávky a srážky ze mzdy).

Ustanovení § 1412 soudního řádu nicméně stanoví, že proti oprávněné osobě jednak nelze uplatnit ochranu před zabavením a jednak že tato osoba má absolutní prioritu před jinými věřiteli povinné osoby. Jestliže se však vůči osobě, jejíž pohledávky byly již přiznány nebo obstaveny, uplatňuje přiznání pohledávky, může soud zohlednit celkovou situaci povinné osoby a potřeby jejich věřitelů, zejména pokud jde o výživné, a může částku, která byla přiznána nebo zabavena, mezi ně rovnoměrně rozdělit (§ 1390a odst. 5 soudního řádu).

Předlužené povinné osoby mohou absolvovat oddlužení (§ 1675 odst. 2 a následující soudního řádu). Soud je v tomto řízení může odpustit dluhy, a to případně i nedoplatky na výživném, nemůže je však zbavit vyživovací povinnosti.

S cílem předem zabezpečit platbu výživného, jehož splatnost se blíží, lze nařídit obstavení majetku (§ 1494 odst. 2 soudního řádu).

12 Existuje nějaká organizace nebo orgán, které mi mohou pomoci při vymáhání výživného?

Jestliže se oprávněné osobě nepodaří navzdory výše uvedeným právním prostředkům platbu získat, může se obrátit na oddělení pro pohledávky výživného (*Service des créances alimentaires*) při Federálním státním úřadu pro finance, do jehož kompetence spadá poskytovat zálohy na jednu či více konkrétních plateb výživného nebo vybírat či zpětně získávat poskytnuté zálohy a nedoplatky výživného od povinných osob.

13 Mohou (vládní nebo soukromé) organizace zaplatit namísto dlužníka zálohu odpovídající plně výši výživného nebo jeho částí?

Oddělení pro pohledávky výživného může substituovat povinnou osobu a výživné nebo jeho část zaplatit za ně. Oddělení současně požaduje, aby jí povinná osoba uhradila výživné a nedoplatky na něm. Povinná osoba může zaplatit výživné tomuto oddělení dobrovolně, v opačném případě je pohledávka vymáhána. V této situaci samozřejmě nelze zaručit výsledek. Ten závisí na finančních možnostech povinné osoby.

14 Pokud se nacházím v tomto členském státě a dlužník má bydliště v jiné zemi:

14.1 Může mi pomoci orgán nebo soukromá organizace v tomto členském státě?

Ústředním orgánem určeným podle Newyorské úmluvy ze dne 20. června 1956 o vymáhání výživného v cizině, nařízení Rady č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností a Haagské úmluvy ze dne 23. listopadu 2007 o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností je:

Service public fédéral Justice

Service de coopération judiciaire internationale en matière civile

Boulevard de Waterloo, 115

1000 Bruxelles

Belgie

14.2 Pokud ano, jak se mohu na takový orgán nebo soukromou organizaci obrátit?

Navrhovatel nebo jeho právní zástupce mohou toto oddělení kontaktovat poštou, telefonicky (+32 (0)2 542 65 11), faxem (+32 (0)2 542 70 06) nebo elektronickou poštou (aliments@just.fgov.be nebo alimentatie@just.fgov.be).

15 Pokud se nacházím v jiné zemi a dlužník v tomto členském státě?

15.1 Mohu svou žádost adresovat přímo orgánu nebo soukromé organizaci v tomto členském státě?

Navrhovatelé, kteří mají bydliště v jiné zemi než v Belgii, se musí obrátit na ústřední orgán ve svojí zemi, který odpovídá za provádění výše zmíněných úmluv a nařízení. Nemohou se obrátit přímo na belgický subjekt nebo orgán.

15.2 Pokud ano, jak se mohu na takový orgán nebo soukromou organizaci obrátit a jaká pomoc mi může být poskytnuta?

Nikoli (viz výše).

16 Je tento členský stát vázán Haagským protokolem z roku 2007?

Ano.

17 Pokud tento členský stát není vázán Haagským protokolem z roku 2007, jaké právo bude použitelné pro pohledávku výživného podle pravidel mezinárodního práva soukromého? Jaká jsou příslušná pravidla mezinárodního práva soukromého?

18 Jaká pravidla upravují přístup ke spravedlnosti v přeshraničních věcech v rámci EU podle struktury kapitoly V nařízení o vyživovací povinnosti?

Je-li návrh předán ústřednímu orgánu, tento orgán poté, co ověří bydliště povinné osoby nebo polohu jejího majetku v Belgii, předá věc místně příslušnému úřadu pro právní pomoc. Je-li návrh na určení výživného na dítě uplatněn prostřednictvím ústředních orgánů, právní pomoc se poskytne, aniž by byly zkoumány prostředky příjemce. Z pomoci se hradí odměna advokáta a náklady spojené s řízením.

V ostatních případech by se navrhovatelé, kteří žádají o právní pomoc, museli v souladu se směrnicí 2002/8/ES obrátit na ústřední orgány.

19 Jaká opatření přijal členský stát, aby zajistil, že ústřední orgány plní činnosti popsané v článku 51 nařízení o vyživovací povinnosti?

Hlavní úlohou ústředního orgánu je poskytovat informace o fungování nařízení, a to jak v rámci jeho vnitrostátního systému, tak v dožadovaném státě.

Ústřední orgán má k dispozici prostředky, které mu umožňují přímo či nepřímo nalézt povinnou nebo oprávněnou osobu a získat příslušné informace o příjmu nebo majetku povinné či oprávněné osoby.

V rámci soudního řízení je zorganizován pokus o smírné urovnání, a to vzájemnou výměnou stanovisek (zejména strany, která o výživné žádá). Je-li to nezbytné, podniká ústřední orgán navazující kroky s cílem podpořit soustavný výkon rozhodnutí o výživném.

Ústřední orgán může pomáhat se shromažďováním listinných důkazů a odesláním a doručováním písemností tím, že poskytuje informace o ustanoveních vnitrostátního rozhodného práva a o pravidlech pro provádění platných mezinárodních nástrojů.

V rámci pravomoci svěřené ústředním orgánem zástupci navrhovatele před belgickými soudy lze přijímat nezbytná prozatímní a předběžná opatření s cílem zajistit nárok na výživné.

Je-li to nezbytné, může ústřední orgán poskytnout straně, která o výživné žádá, informace o postupech, jejichž prostřednictvím se určuje otcovství dítěte vůči domnělému otci.

Poslední aktualizace: 23/12/2015

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.